

ירושלים, 25.10.39

הבוקר היה תפוס רובו בעריכת סכת לנציב על סגירת העליה, אחר
צהריום שיחה עם משלחת הליגא להתקרבות יהודית-ערבית. בין שנים אלה בא
מבלי שאול, שחזר לפני יומיים לארץ. עזב את פריז ב-9 לח.ז. ועד ה-21
היה באיטליה.

לדעתו יש אפשרות עליה מחופי הים התיכון כל זמן שאיטליה אינה

מתחמת במלחמה. כמעט ברור שבסך החדרף לא תצטרף איטליה ללוחמים. למעלה

מ-500 איש יצאו כבר דרך הדונאי לרומניה: 300 גרמניה, 200 פליטים,

70 מסלובקיה, 12 סיוגוסלביה. היו בימים האחרונים קצתים

המגמת האנשים סוינה, אבל יתכן שקשים אלה יסולקו. סארגונים עוד שהנספוח

מסלובקיה, 700 איש. יש תקווה שהג'וינט יתן חלק ההוצאות וחלק

ה-400 לאי (מהרנספר. באיטליה נמצאים כ-3,000 פליטים גרמניה. לחץ

המשלה גדול להוצאתם, אם לא - יחזירו אותם לגרמניה. יש גם פליטים

סווייצריה, וכאילו הממשלה הסווייצרית הבטיחה להשיג בשבילם טעור דרך

איטליה, אם יביאו אותם לארץ. יורונים מוכנים לעבוד אתנו. בטביל כל

ההוצאה אפסר לקבל - 18 לאי. יעמדו לרשותנו גם כספים מקוסניים (הנספים

הנאים) לשם אוכל ועוד דברים כאלה.

על לונדון לא יכולתי להציל כפי שאול הרבה חדשות. חיים -

לונדון - היה בתחילת המלחמה מדוכא, אח"כ התעורר. הלך לצרפת לרוב

הליחות היסאית. אם היא תצליח תהא בה מסום עזרה גדולה לצרפת. לפני

גתנו מלונדון היה יחס שלילי לגדודים יהודים באנגליה, בצרפת הינו

התעורר.

במשלחת של הליגא התתפסו ספועלי ציון סאאל עד ציריכס אי.

היה זה היתה לי אפתעה אחת, גם נעימה וגם חנוכה: הפרופסור בובר.

היה את העמדה הדובמאסית של בנוב, את האירייליה הסירובית של רכר

הסיון, שאינו יכול להשתחרר מהרושם של סאפריו הוא, לא התחלתי לנאיביות

האיריסקי, יש לו הלוצינציה של זקנה, התיעה אותי ההבנה הריאליסטית

בובר. ראיתי לפני כאילו בובר חדש, שלא טעתי את קיומו. הנושא הוא

צלה בערפל של מליצות ומשאלות צדקניות, אלא בקש לדעת עובדות ולהגות

הנעימה המסובכת מבחינה מציאותית.

Wald